

Văn tế tướng sĩ trận vong

Phan Huy Ích

Than ôi!

Mây nam ngất mây trùng non nước, trông bờ cõi hằng nhớ lối chinh hành;
Gió đông vầy muôn khóm cỏ hoa, đổi ngày tháng lại tiếc người lao tụy.

Kiếp nam nhi vẹn nghĩa ấy nên danh;
Đạo sư suý suy tình mà đặt lễ.

Ai nấy:
Cá nước phải duyên;
Cung tên là chí.

Tự ta đội chín lần sóng thác, lệnh cửa viên nổi tiếng trống ngọn cờ;
Cùng nhau vâng muôn dặm ruổi rong, đoàn áo giáp trải chân rừng mặt bể.

Ôm chữ trung thì xương thịt cũng liều;
Gánh việc võ dẫu chông gai xá kể.

Nanh vuốt trước sáu quân hăm hờ, khi dậy quê nhà, khi sang đất khách,
lần tới buổi nương chỉ bắc, từng đãi sôi đạp nóng chốn giang nan;
Đồng việt trong trăm trận pha phôi, kẻ dàn đồn bộ, kẻ chống buồm tàu,
đều chăm niềm đẹp bắc bình tây, những trải gió dầm mưa phen tiến chỉ.

Theo hung hàng ra sức đã dày;
Giữ chiến pháp lấy mình làm nhẹ.

Ngậm ngùi lúc tên bay đạn lạc, ngàn cỏ xanh đầy rẫy nắm chinh phu;
Bản khoán cơn gió lộng sóng khơi, đáy nước biếc ù ù hồn dũng sĩ.

Phận cần lao đã cam dạ tử tụy;
Lệ huân thưởng chẳng đợi ngày ảm chí.

Tưởng sự thể gian nhường mộng, tiếng trung tẫn thơm tho thể ấy, dẫu u minh nào có thiệt anh hùng;
Cảm tình bộ khúc là thân, nổi truy tuý cay đắng bấy lâu, từng ưu hoạn bỗng chẳng chia phú quý.

Tiếng khánh chiêng đã lọt thấu ngự thần;
Hồi nhạc vịnh lại xích riêng màn suý.

May gặp hội ghi sơn tạc sắt, nhàn ơn trên mưa móc cũng dồi dào; - nghĩ đoái người xông tuyết pha
sương, quạnh dẫu cũ nước mây thương vắng vẻ.

Tôn tuất cho nhờ có điển thường;
Khao thưởng đều thoả chưng phận nghị.

Rày nhân:
Gặp tiết hoa xuân;
Bày diên hoàng thuỷ.

Linh phách nơi nào cũng tỏ, cứ sinh bình vị thứ để khuyên mời;
Thiện căn sau nọ còn dài, nguyện cái thể công danh cho vẹn vẻ.

Hỡi ơi! Thượng hưởng!